

den højtærede Ministers Udtalelser om disse Ændringsforslag med stor Interesse, idet disse Udtalelser kan blive afgørende for, hvorledes vi i sidste Instans vil stille os til Ændringsforslagene. Men indtil videre maa jeg altsaa tage Forbehold og hævde, at hvis Ministeren ikke mener at kunne give en klar Udtalelse i Retning af, at Ændringsforslagene ikke betyder Afskedigelse af fast Personale, kan vi ikke give dem vor Tilslutning.

Som sagt, vi maa fra vor Side hævde, at Staten overfor dem, der nu en Gang er gaaet i dens Tjeneste, maa bære et stort moralsk Ansvar, hvis den gør dem arbejdsløse. Dette er den ene Side af Sagen. Den anden Side er, som jeg gentagne Gange har sagt, det driftsøkonomiske, og dertil maa der jo ogsaa tages et stort Hensyn, ikke alene fra Statens, men ogsaa fra de paagældende Tjenestemænds Side, saaledes at forstaa, at de paagældende Tjenestemænd efter vor Opfattelse under de daarlige Forhold, hvorunder Banerne nu en Gang gaar, maa være indstillet paa, selv om det oprindeligt har været Antagelsen, at de skulde bruges til et eller andet forholdsvist bestemt Arbejde, eventuelt at overtage et andet Arbejde end det, som det oprindeligt var Forudsætningen de skulde have, naar det sker under passende Hensyntagen til alle foreliggende Forhold, bl. a. ogsaa til de paagældende Menneskers Alder og Fysik. Vi maa mene, at for saa vidt en Tjenestemand stiller sig paa det Standpunkt, at det vil han ikke, har han vist en saa ringe Forstaaelse af de Pligter, han efter vor Opfattelse har overfor en Virksomhed, som økonomisk set sidder daarligt i det, at han ikke har gjort sig fortjent til, at man skal tage særligt Hensyn til ham, tværtimod, han har da stillet sig paa et saadant Standpunkt, at vi ikke — jeg tror her at turde tale paa hele mit Partis Vegne — ønsker at holde Haanden over ham.

Der kan jo ogsaa være Tale om, at den paagældende Tjenestemand maa flyttes hen paa en anden Plads for at faa et Arbejde, der passer bedst med det, som den paagældende er i Stand til at udrette. Der kan der ogsaa være Tale om, at den paagældende siger: Nej, det vil jeg ikke. En Undskyldning af den Art vil ogsaa fra mit Partis Side blive opfattet saaledes, at den paagældende Tjenestemand mangler den rette Forstaaelse af, hvad han under de givne Forhold skylder den Virksomhed, som giver ham hans Brød, og den Tjenestemand, som stiller sig saaledes, kan ikke vente, at vort Parti vil holde Haanden over ham. Vi maa altsaa samtidig med, at vi siger, at Staten

har betydelige Forpligtelser overfor de fast ansatte, hævde, at de fast ansatte har under de givne Forhold ogsaa store Forpligtelser overfor den Virksomhed, de tjener.

Udover dette, at man kan blive stillet overfor, at en Tjenestemand sættes til et Arbejde, som er af en noget anden Art end det, han havde ventet at skulle beskæftige sig med, den Gang han blev ansat, kan der ogsaa blive Tale om, at man for en kortere Tid maa gaa til en Reduktion af Arbejdstiden og en dermed følgende Reduktion af den paagældendes Løn. Her er man naturligvis inde paa et noget vanskeligere Spørgsmaal, og her er det jo ikke helt nemt at tage et absolut Standpunkt. Men jeg vil dog sige, at mit Parti nærer den Forhaabning, at man indenfor Tjenestemandskredsene vil forstaa, at en vis Solidaritetsfølelse i denne Periode i høj Grad kan være ønskelig, og dette siger jeg saa meget mere, som jeg mener at vide, at den Nedsættelse af Arbejdstiden, der kan blive Tale om, kun vil komme til at gælde for allerhøjest 3 Aar.

Det er altsaa mit Haab, at man ved Fordelingen af Arbejdet kan skaffe en forholdsvist stor Mængde Tjenestemænd, som ikke kommer ind under Begrebet helt fast ansatte, men som dog er i en Stilling, der nærmer sig til den, de helt fast ansatte har, Mulighed for at blive i deres Stilling, saaledes at de dog ikke kommer ud i ren økonomisk Elendighed. Det er givet, at det var ønskeligt, at ikke saa helt faa Tjenestemænd blev afskediget, hvis man alene vilde tage Hensyn til, hvor mange der udkræves til at bestride de Funktioner, der er at bestride.

Man kunde jo ogsaa spørge, om man ikke i Staten har en Del noget ældre Tjenestemænd, som muligen aldrig har været fremragende Tjenestemænd, og som gennem Aarene har faaet deres Arbejde ikke helt ubetydeligt formindsket, og om man ikke i den Situation, i hvilken vi staar, skulde have Opmærksomheden henvendt paa disse Kredse af Tjenestemænd og søge at bevirke — naturligvis under de elskværdigste Forhandlinger —, at de paagældende udtræder af deres Virksomhed. Dette vil jeg ogsaa henstille til den højtærede Minister, men jeg vil samtidig gerne sige, at dette paa ingen Maade maa opfattes saaledes, som om mit Parti i Almindelighed er af den Opfattelse, at Tjenestemænd skulde gaa i en tidligere Alder end den, i hvilken de efter den gældende Tjenestemandsslov skal gaa. Tværtimod, maa jeg sige, idet det er mit Partis Opfattelse, at ikke faa Tjenestemænd i Virkeligheden,